

35-årige Marie Key fik umådelig succes med sit forrige album ”De her dage” fra 2012. Publikums omfavnelse af hendes sange er den ”varme”, der har forplantet sig til hendes nye album ”Tænker du vi danser”

Avisen tog til kolde København for at møde den krøllede sangerinde, der holder af Nik & Jay, vilde svaner og hvide lagner

- Jeg fryser med dig, vil du holde mig varm, synger Marie Key bonfaldende på sit nye album ”Tænker du vi danser”.

Hendes tonefald er så klægende, at jeg hele vejen fra Fyn til caféen Kalaset ved Nørreport i København har spekuleret på, om jeg skal indlede interviewet med at donere en gedigen krammer, der giver den 35-årige popsanger varmen helt ind i knoglemarven. Det bliver dog ved tankeeksperimentet, selv om Marie Key konstaterer, at hun havde taget imod gestussen.

- Det var da sødt tænkt. Men jeg har faktisk fået varmen, selv om jeg synger, at jeg fryser. Albummet afspejler som helhed, at solen skinner. Derfor er sangenes grundstemning mere positiv end på mit forrige udspil. Det slog mig i går, at det i dets grundpointer faktisk er mit mest lyse album til dato. Det handler om den ekstreme varme, jeg har mærket fra publikum de seneste år. Deres krammer har i høj grad formet udfaldet af det nye album, siger Marie Key.

Hendes forrige album bugtede sig mellem at: ”Tænke på én, drømme om én eller savne én”. Det fokus er afløst af en øget interesse for tosomheden. Personen, der udgør den anden del af forholdet, må meget gerne udstråle vildskab og styrke.

- Når man er en lidt genert, tilbageholdende type som jeg, er det klart, der skal nogle andre egenskaber ind i relationen for at skabe balance. Og udfordre mig. Når jeg synger om at stræbe efter en, der er vild og stærk, handler det mere om det mentale og personlighedsmæssige plan end om fysisk styrke. Hvis jeg gik efter en person, der var præcis som mig selv, ville jeg dø af kedsohmhed. Man leder efter nogen, der komplementerer en, og det gør sig også

gældende for min musik, hvor min faste samarbejdspartner Andreas Sommer har en ufattelig evne til at trække mig op med sin begejstring, når jeg bliver for sortsynet, siger Marie Key.

Hendes syn på sig selv er uændret, selv om hendes liv har været under lup de seneste år. Nogle dage føler hun

sig ret sej, andre dage totalt kikset.

- Det tror jeg gælder for alle mennesker. At der imellem har været fokus på mit udseende, forstår jeg. Men i sidste ende må musikken være vigtigere, end at jeg godt kan lide runde briller og striktrøjer. Det er da totalt ligegyldigt. Hvis jeg havde

arbejdet på et advokatkontor, var der jo aldrig en, der havde løftet et øjenbryn, siger hun og ler så højt, at det næsten overdøver baggrundsmusikken.

Filteret skal væk

Hendes tilstedeværelse ved et cafébord klos op ad indgangen til baren kaster en del

anerkendende og nysgerrige blikke af sig. Men selv om interviewet varer over halvdelen time, er der ikke en eneste gæst, der sniger sig forbi bordet for at sige hej, sikre sig en autograf eller blot indikere, at vedkommende synes godt om Marie Keys musik.

- Jeg har set musikere, der nærmest overfaldes af fans.

Det har jeg aldrig oplevet. Jeg får for det meste lov til at passe mig selv og være privat, når jeg som i dag sidder på en café. Jeg kunne heller aldrig finde på at opsøge en musiker, som jeg selv var fan af. I min barndom på Østerbro boede vi tæt på Kim Larsen, og selv om jeg så ham næsten dagligt, gik jeg aldrig hen til

ham for at sige hej. Det handler vel om en grundlæggende respekt for folks privatliv, konstaterer Marie Key.

Hendes stemme minder mig ekstremt meget om en veninde, der også hedder Marie og er i midten af 30'erne. Hun har også runde briller og formulerer sig på samme skarpsindige facon.

Det giver mig fornemmelsen af at sidde over for en god ven og ikke kendt fremmed, som jeg møder personligt for første gang.

Når man sidder tæt på Marie Key og iagttager hende, virker hun i grove træk som den samme person, man betragter på scenen. Det er et helt bevidst valg.

Blå bog

► **Marie Key Kristiansen** født 7. oktober 1979 i København.
► **Som musiker** brød hun igennem i 2005 i folkpopbandet Marie Key Band i Karrierekanonen på P4 med sangene ”Per” og ”Kleptoman”.
► **Gruppens debutalbum**

”Udtales [ˈkæj]” udkom i 2006. Singlen ”Mormor” blev et mindre hit.
► **Marie Key** udsendte sit første soloalbum ”I byen igen” i 2011.
► **Hun fik sit** kommercielle gennembrud med sit andet

soloalbum ”De her dage” i 2012. Albummet blev valgt til årets danske album i Politiken og Berlingske.
► **Marie Key** vandt P3 Prisen ved P3 Guld for albummet i 2013. Senere samme år vandt hun seks ud af syv pri-

Marie Key er på få år blevet én af landets mest efterspurgte og respekterede musikere. PR-foto: Peter Hove Nielsen

ser til Danish Music Awards. Heruden ”Årets danske album” og ”Årets danske sangskriver”.
► **Hendes tredje album** ”Tænker du vi danser?” udkom den 2. februar i år. www.mariekey.dk

"Oceaner"

Timerne de drysser hen
Vi to er til fest igen
Vi går i baren får en drink mer'
Jeg tænker, hvad det er, vi laver her
Lyset falder på dit lyse hår
Der' så crowded', her hvor vi står
Jeg smiler til dig, men du ser det ik'
Hvis bare vi to' vi ku slippe væk

Vi ku' flyve over oceaner
Elegante som to vilde svaner
Den blå himmel og hvide lagner
Jeg kan alt, bare du' bag mig
Bare du' bag mig

Jeg ved ik', hvad det er, der sker
Men de her drinks virker ik' mer'
Vi går i stå i den samme nat
Jeg kigger på dig, mens jeg tænker at
Hey, måske er det slet ik' her
Vi finder hjem, der så meget mer'
End en fest og et beat og en bar
Jeg drømmer, vi to flyver så langt væk herfra

Vi ku' flyve over oceaner
Elegante som to vilde svaner
Den blå himmel og hvide lagner
Jeg kan alt' bare du' bag mig

Vi ku' flyve over oceaner
Elegante som to vilde svaner
Den blå himmel og hvide lagner
Jeg kan alt, bare du' bag mig

Fra albummet "Tænker du vi danser"

Lune Marie Key ...

...
fortsættes på næste side

» Dans skal som udgangspunkt være noget, der er drevet af impulsiv lyst, men det ender i min verden ofte med at blive intellektualiseret og komisk.

Marie Key

● ● ● fortsat fra foregående side

- Jeg har altid været fascineret af musikere, hvor personen på scenen var i *sync* med personen bag scenen. Det mest ekstreme eksempel på den filosofi er Niels Hausgaard, som jeg har optrådt med to-tre gange. Der er en konstant bund af et menneske, som gør, at han føles som den samme, uanset om man ser ham på scenen eller sidder over for ham ved et bord. Han er bare ægte, fortæller Marie Key og eksemplificerer dermed undertegnede fornemmelse af hende.

Marie Key har faktisk øvet sig på at være sig selv. Det lyder som et paradoks, men ikke desto mindre kræver det træning og erfaring at forblive tro mod sig selv, når man står foran flere tusinde mennesker.

- Jeg er hele tiden opmærksom på, at jeg skal forblive lige så "ren", som hvis jeg talte fortroligt med en ven. Filteret skal væk, og hvis publikum kan mærke det, er man kommet langt. Man må aldrig sætte sig mellem to stole og flakke. Enten går man all in som Nik og Jay, ellers også forbliver man sig selv. Det kræver overraskende meget energi at være sig selv og bevare roen, siger Marie Key.

Løber gerne risiko

Mit favoritnummer på det dugfriske album er "Elsk mig nu", der indledes med linjerne: "Jeg er alene med den platinblonde synder, der la'r sine trusser falde til jorden, mens hun nynner. Jeg er knækket på en helt ny måde, jeg ku' gi' dig drømmen, du aldrig har fået".

Heldigvis når jeg at understrege, at det er på grund af den hjerteskræende måde, omkvædet synges på. For det er albummets eneste sang, der pynter sig med lånte fjer.

- Du er ikke den første, der nævner den sang. Faktum er, at det er en L.O.C.-sang, hvor jeg har ændret "Fuck mig nu" til "Elsk mig nu". Jeg blev bekymret for, om det oprindelige tekstunivers var for hårdt til mig, og om det der med "den platin-blonde synder" var for langt fra mit eget sproglige univers. Liam skriver om et mørke og en afgrund, jeg ikke kender, men det gør det kun mere interes-

sant at give mit bud på sangen. Hvor han bliver rasende, bliver jeg sårbar og desperat. Det er måske forskellem mellem mand og kvinde, hvor det ene køn bliver aggressivt og det andet desillusioneret. Det er også mere legitimt for en kvinde at bede om at blive elsket, mens manden slipper bedre af sted med at bede om sex. Når en kvinde synger "elsk mig nu", handler det om en tomhed, der skal fyldes af noget kærlighed, forklarer Marie Key.

Den kærlighed kan måske findes i omfavnelse med en partner på dansegulvet, og flere af sangene - samt albumtitlen - spiller meget på netop dansemetaforen.

- Der er et klart danse-tema på albummet. Men det handler ikke så meget om selve dansen, men mere om de personlige overvejelser, der er forbundet med den. Hvordan skal man spørge, om en anden vil danse uden at risikere for meget? Hvordan gør man det i praksis, hvis vedkommende siger ja? Dans skal som udgangspunkt være noget, der er drevet af impulsiv lyst, men det ender i min verden ofte med at blive intellektualiseret og komisk. De tanker siger meget om menneskers forfængelighed, siger Marie Key.

De spekulationer hænger godt sammen med ét af albummets grundtemaer om at tage ved lære af dem, der tør være åbne og spontane. Vilde og stærke.

- Dans er ikke sjovt, hvis man skal have en gruppesamtale først, hvor alle skal stemme for. Jeg kan godt se, at man bliver udstillet på et dansegulv, fordi ens forfængelighed skinner igennem dansen. Jeg er også bekymret for, hvordan jeg selv tager mig ud, når jeg danser, men jeg går alligevel linen ud og løber gerne risikoen for at ligne en idiot, konstaterer Marie Key.

Flyvetur med vilde svaner

Med fare for selv at blive kaldt idiot, anfægter jeg lyrikken i sangen "Oceaner", hvor omkvædet lyder: "Vi kunne flyve over oceaner, elegante som to vilde svaner i blå himmel og hvide lagner. Jeg kan alt, bare du er bag mig". Det emmer lidt af poesibog er tesen.

Marie Key har optrådt i Odense mange gange efterhånden. Hun fortæller, at hun har været glad for hele rejsen fra Dexter over Posten til Den Fynske Landsby. PR-foto: Peter Hove Nielsen

Usvigeligt sikkert pop-håndværk

— musik —

Med "Tænker du vi danser" dissekerer Marie Key elegant forelskelsen, kærligheden og bruddet og udtrykker gennem lyrik og musik troværdigt de følelser, der for andre kan synes umulige at beskrive

pop

Marie Key:
"Tænker du vi danser"

Genlyd

Af Lars Krejberg
kultur@fyens.dk

Bag de karakteristiske, næsten runde brilleglas retter Marie Key med "Tænker du vi danser" atter sit kunstneriske blik mod tosomheden. Forelskelsen, kærligheden og bruddet er i fokus - for det meste med opadvendte mundvige og med mod på at satse på kærligheden trods risikoen for hjertesorg.

Opfølgeren til det prisbelønnede og dobbelt platin-sælgende "De her dage" fra 2012 holder samme sikre kurs. Samtlige 10 sange holder et højt niveau, og ingen stikker ud fra den helstøbte plade, som er bragt til verden med Keys upåklagelige håndslag for pop.

Min anke mod Marie Key er, at hendes musik har tendens til at blive lige så poleret som de glatslebne sten på Vesterhavets strande. Kombineret med en stemme, som ved

Gud ikke rangerer blandt de største og mest nuancerede sangkapaciteter, kan det indimellem blive lidt for tandløst, ja decideret kedeligt.

Men denne kritik hænger - paradoksalt nok - uløseligt sammen med sangerindens styrke. For det er netop indeligheden i hendes blide, skrobelige stemme, der så fint udtrykker følelserne.

Som når hun på "Fryser med dig" synger så overbevisende om ord, der er så hårde, at sjælen fryser, at man ligefrem kan mærke den isnende kulde. Det er samme indlevelse og vokale udtryk, der gør "Oceaner" og "Dit

- Ha! Synes du det? Jeg er ellers meget opmærksom på at undgå det banale. Mit mål er på denne plade at skrive letforståelige, umiddelbart oplevende sange, og om man befinder sig på den ene eller anden side af afgrunden, afhænger så meget af personlig smag. Hvis man kun læser teksten, kan jeg godt se din pointe, men hvis man hører musikken samtidig, vil man kunne fornemme en organisk bølge, som jeg synes fungerer rigtig godt, konstaterer Marie Key.

Hun lægger ikke skjul på, at hun har stor respekt for Medina og Nik & Jay.

- Efter en svær periode med mit tidligere band havde jeg næsten opgivet troen på et liv som musiker. Jeg var allerede begyndt at fundere over, hvad jeg skulle begynde at studere, da jeg hørte en Medina-sang i radioen på en bar, hvor jeg spillede bordfodbold. Det slog mig, hvor enkelt og fedt det var. Det fik mig til at genfinde troen på musikken, og da jeg under

nogle koncerter med bandet fra "Rytteriet" fremførte et par af mine egne sange, stod det klart, at jeg havde lyst til at stå på scenen igen under eget navn, siger Marie Key.

Elsk på afstand

Nik & Jay har hun fulgt længe, og som dansk tekstforfatter betragter hun Nik & Jay som landets ubetinget bedste.

- Det er ment helt alvorligt, siger hun og læner sig frem mod mig, mens hendes blik understreger seriositeten.

I hendes optik kan Nik & Jay noget, ingen andre danske sangskrivere kan. Derfor er det ikke besynderligt, hvis der er steder i hendes tekster, hvor hun bevæger sig hen mod duoens vidtløftige tekstunivers.

- Den plade, jeg har hørt mest det seneste år, er deres "United"-plade. De ændrer konstant deres sprog og bliver aldrig en kliché, hvilket jeg beundrer. Når jeg skriver om vilde svaner, blå himmel og hvide lagner føler jeg ikke, at det ender som en kliché.

sekund" troværdige. Ordene får liv og personificeres af Marie Keys spinkle, følsomme stemme.

Desuagtet kan det i løbet af 10 sange blive for monotont at høre på, og derfor er det forfriskende, at Key slipper tøjlerne og synger med større power på "Bryllup". Det samme er tilfældet med "Hjerte der banker", hvor hun i verset nærmest rapper til det uimodståelige basostinat. I sangens omkvæd blotter Marie Key imidlertid sine vokale begrænsninger, for hendes stemme leverer ikke den påkrævede pondus og er flere gange i alvorlig fare for at drukne i blæserarrangementet.

Til gengæld tager hun fusen på mig i coveret af L.O.C.'s "Elsk mig nu", som bygger på guitarriffet fra Vertos "Cannibal".

Det er et uventet og modigt sangvalg, der fungerer overraskende godt. Tekst som "Jeg er alene med den platinblonde synder, der lader sine trusser falde til jorden, mens hun nynner" får unægteligt et andet udtryk, når ordene kommer ud af Keys mund.

"Tænker du vi danser" er umanerligt godt håndværk, men pladen ville have gavn af mere vildskab fra Marie Key, der nok solidere sin plads på den danske popscene, men ikke for alvor får pulsen op undervejs.

Så havde jeg ikke skrevet det, understreger Marie Key.

Hendes albums vigtigste sang er sidste nummer: "Dit sekund". Den handler om noget, der er større end kærlighed. Uselvisk kærlighed, hvor man møder et menneske, man ikke er sammen med længere, og glæder sig oprigtigt over, at det går dem godt.

- Det er en følelse, som ikke er bundet op på nogle krav eller forventninger om gengældelse. Budskabet er, at man godt kan elske på afstand, selv om man har flyttet sig et andet sted hen i livet. Det budskab ville jeg gerne sige farvel med.

Posten, Odense,
torsdag 26. marts kl. 20

Af Simon Staun
sim@fyens.dk